

Den kristne reise – samtaleopplegg

Del 2

På grunnlag av tale v/Tarjei Cyvin
– Gudstjeneste 2. des. 2018

Resymé fra talen

- 1.Mos 12,1-9. Abrams familie hadde startet på en lang reise, som fortsatte i flere etapper.
- Hva gjør vi for å komme oss gjennom Muren, med rett side opp? Hvilken rolle har denne Muren i kristenlivet vårt?
- Det er lett å bli stående fast ved Muren, hvis vi f.eks. ikke forstår hva Gud holder på med i livet vårt. Og det hjelper heller ikke å verken bekjenne seg ut av problemet eller late som alt er i orden. Det fører bare til at problemet hopper seg opp på innsiden, og vil ofte resultere i bitterhet, desillusjon og tilbaketrukkethet.
- Johannes av Korset skrev for mer enn 400 år siden klassikeren «Sjelens mørke natt». Johannes fant tilbake til gleden i Gud etter å ha gått gjennom en slik periode, og mente at for å komme videre fra nybegynnerstadiet som kristen så må vi ta imot det som skjer som en gave – en mulighet Gud gir oss til å vokse.
- Johannes av Korset brukte de såkalte «7 dødssynder» for å illustrere hva vi trenger å renses fra, f.eks. stolthet (Jak 4,6), eiesyke (Matt 13,22) og vrede (Gal 5,22).
- Det er viktig å skille mellom hverdagslige prøvelser (Jak 1,2-4) og Muren – som kommer i form av de store krisene. I hvilken form Muren kommer mot oss, kan være så forskjellig. Men vi kan likevel identifisere noen av de prosessene som Gud vil ta oss gjennom i slike faser:
  - Sønderknuselse. Sal 51,19, Jes 57,15. Gud vil føre oss bort fra å være dømmende og harde, helt dit Jesus selv var da han møtte kvinnen som var grepet i hor. En slik sønderknuselse skjer gjennom møtet med Muren og reisen innover, fordi vi innser at vi selv er den største synderen av dem alle. Rettferdiggjort i Kristus, men i oss selv er det intet håp.
  - Miste kontrollen. Luk 12,42. De fleste av oss liker å ha kontrollen, vite hva som skjer og hvor vi er på vei. Vi har lett for å ta over sjefsrollen i livet selv, istedenfor å fortsette og la Herren være sjefen og selv konsentrere oss om forvalterrollen... Vi må aldri prøve å putte Gud inn i vår tankegang, fordi vi kan aldri gripe Ham helt. En av prosessene som skjer når vi går gjennom Muren, er at vi lærer oss å hvile i mysteriet, og stole på at Gud har kontrollen.
- Det er mange paradokser vi bare blir nødt til å lære og leve med, for eksempel:
  - Det er mulig å kjenne Gud personlig, men aldri fullt ut
  - Gud bor i oss som tror ved Den Hellige Ånd, samtidig er Han helt annerledes og mye større.
  - Han er løven, men også lammet
- Augustin skrev at «Hvis du forstår, er det ikke Gud du forstår». Jo mer vi blir kjent med Gud, jo mer skjønner vi at vi egentlig vet veldig lite om Ham. Og det å slippe kontroll, og hvile i mysteriene som kanskje alltid vil være der for oss inntil vi når himmelen, er med og gjør oss fri. Muren setter oss fri!

Spørsmål/problemstillinger å jobbe med:

- Kan du gjenkjenne Muren i ditt eget liv? På hvilken måte opplever du at den ble/er synlig hos deg?
- Hvordan forholder du deg til mysteriene? Har du behov for å forstå Gud? Hvilke mysterier frustrerer deg mest?
- Har du noen du kan snakke med om disse tingene?